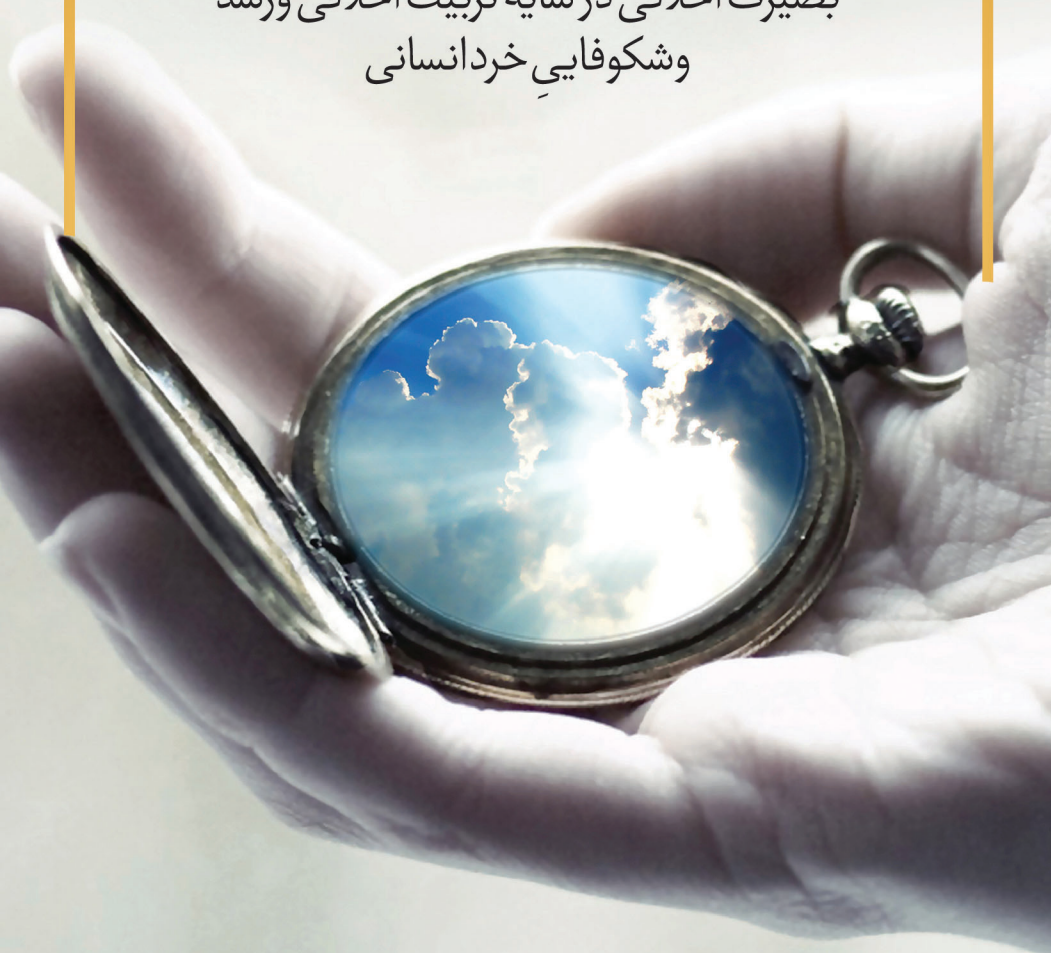

عصر ظهور

بصیرت اخلاقی در سایه تربیت اخلاقی و رشد
و شکوفایی خرد انسانی

بنیاد فرهنگی حضرت محمدی موعود (عج)

پشتوانه نظام تربیتی اسلام، ایمان و حبّ خدا
و عامل خوف و رجا و عمل صالح است که مؤمن از
روی معرفت و عشق به حق و... انجام می دهد و در
این میان عبادات از نقش مداوم و مؤثری در تکمیل
و تهذیب نفوس برخوردارند. در این نظام واقع
بینانه، رشد فکری و عقلی انسان، در کنار تزکیه
و تهذیب نفس جایگاه ویژه ای دارد.

برای دستیابی به این رشد و بالندگی معنوی و عقلی
در روایات و منابع معتبر دینی، سازوکارها و مکانیسم
های بیان شده و عصر ظهور، دوران شکوفایی
و تعالی انسان در همه زمینه ها دانسته شده است.

@chashmbe_rah

☎ ۰۲۱۸۶-۳۴۲۹۷ ☎ ۰۲۱۸۶-۳۵۸۶۳
☎ ۳۰۰۰۱۳۶۶ ☎ ۰۲۱۸۶-۳۵۸۶۱

🏠 تهران، خیابان ولیعصر، بلوار طالقانی
میدان فلسطین، ساختمان ستاد اقامه نماز

mahdaviat.ir

info@mahdaviat.ir

طرح و برنامه ای که در اسلام برای تعلیم و تربیت
و رشد و تکامل انسان ارائه می شود، برنامه ای است
دقیق و جامع و عملی و عینی که آفریدگار جهان برای
وی تنظیم کرده است و پیام آوران خدا، مبلغ و
مجری آن هستند. راهبردهای اسلام برای انسان
سازی و جامعه سازی، در میدان عمل و آزمون، قرین
موفقیت بوده و انسان های بی شماری را به کمال و
الایی رسانده است و می تواند برای بشریت، ره
توشه سعادت باشد. رمز این کامیابی تربیتی
و اصلاحی، توجه اسلام به همه ابعاد انسان، به
خصوص بعد روحی و عقلی او است. این برنامه از
سوی خداوند متعال و به وسیله پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
ابلاغ شده و به دست امام زمان عَجَلُ اللهُ تَعَالَى فَرَجَةَ الشَّرِيفِ به طور کامل
تحقق خواهد یافت.

البته نظام تربیتی، با فرض واقع بینانه بودن، هر
گاه فاقد برنامه عملی و ضمانت اجرایی باشد، در
میدان عمل ناکام خواهد ماند؛ به ویژه در مسائلی
که با عواطف و امیال انسان سر و کار دارد و در نتیجه
به کشمکش و تضاد درونی کشیده می شود.

با مراجعه به قرآن کریم و روایات اهل بیت علیهم السلام در می یابیم که سرچشمه آفت ها و رذایل و تمامی گناهان، یکی از امور ذیل است:

پیروی از هوای نفس، جهل، دلبستگی به دنیا، متابعت از شیطان، کفر و نفاق؛ چنان که می فرماید:

(از هوا و هوس پیروی نکنید که از حق منحرف می شوید). (نساء (۴)، آیه ۱۳۵)

این عوامل فساد زا و آلوده کننده، همواره باقی است تا اینکه انسان در هر رده سنی و فکری، به تربیت واقعی برسد. از جمله ویژگی های انسان، تربیت پذیری او است؛ چرا که وی بر خلاف سایر موجودات، به دلیل برخوردار بودن از اراده و اختیار، توان آن را دارد که تربیت شود و در واقع اساس بعثت پیامبران، تربیت انسان بوده است. پس باید این قابلیت در انسان وجود داشته باشد تا خداوند انبیا را برای پرورش آن مبعوث فرماید.

هدف از تربیت اخلاقی، دعوت مردم به اخلاق و فضیلت گرایی و تزکیه نفس از رذایل است. هدف این است که انسان خود را اداره کند؛ تمایلات و هواهای نفسانی را تحت کنترل درآورد و از آنچه غیر منطقی و غیر عقلانی است، دور گردد. در برنامه های تربیتی متعالی، به رشد اخلاقی انسان، سخت توجه شده و در واقع تعلیم و تربیت جزء تربیت اخلاقی شمرده شده و قرآن بر این رسالت خطیر تأکید کرده است. این بدان جهت است که بزرگ ترین دشمن آدمی، نفس او است؛ زیرا این دشمن به مرکز فرماندهی و هدایت انسان؛ یعنی، عقل او دسترسی دارد و با تخریب این مرکز، زندگی جاودانه او را در معرض تباهی و شقاوت قرار می دهد و به خسران و زیان همیشگی گرفتار می سازد...

نخستین گام برای رهایی از این وضعیت، گشودن زنجیرهایی است که دست و پای عقل را بسته و آن را در حصار خود گرفتار آورده است. این فرآیند زنجیر گشایی و مانع زدایی و آزاد سازی عقل، تزکیه نفس نامیده می شود و نتیجه آن بصیرت اخلاقی است.

توجه به امکان پرورش و شکوفایی کمال گرایانه انسان در پرتو رشد جامع فکری و اخلاقی مهم است.

این نگره می تواند برای همه جوامع و همه اعصار، کاربردی بوده و تأثیر گذار باشد؛ همان گونه که زمان بعثت نبوی، عصر تعلیم و تربیت نفوس و تزکیه و خرد پروری بوده است. بعد کامل این رویکرد (بصیرت اخلاقی) است که در دوران ظهور منجی موعود عجل الله تعالی فرجه الشریف، جلوه گر و متلألؤ خواهد شد.

اگر انسان از بصیرت اخلاقی و تعلیم و تربیت متعالی و صحیح برخوردار باشد و واقعا الهی بار آید و در رأس امور قرار گیرد، می تواند جامعه را به سوی کمالات انسانی و الهی سوق دهد و افراد جامعه را از هلاک شدن و فرو رفتن در انحرافات اخلاقی و فساد اجتماعی نجات دهد و جامعه ای را به وجود آورد که الگوی بشریت و جوامع دیگر قرار گیرد. این بصیرت اخلاقی (روشن بینی خردورزانه و پرهیزگارانه)، در سایه تربیت اخلاقی (تربیت ایمانی و قدسی) و رشد و شکوفایی خرد انسانی حاصل می شود.

